

§ 28. Безпека як потреба людини. Види й рівні загроз. Заходи безпеки

Безпека як потреба людини

Основними регуляторами поведінки людей є совість, сором, провина й відповідальність. Усі вони взаємопов'язані, але первинним і найбільш глибоким є почуття сорому. Людина з нестачею почуття сорому або з його повною відсутністю непередбачувана у своїх учинках і є асоціальною. Для неї переживання провини й відповідальності не існують, а відповідні слова є порожнім звуком. Небезпека нерідко пов'язана саме з такими людьми.

Потужними засобами індивідуального психологічного захисту від небезпечних ситуацій є такі світоглядні настанови:

- навколишній світ не ворожий і не має на меті завдавати страждань;
- із жодною конкретною людиною не може статися нічого такого, що вже коли-небудь не ставалося з безліччю інших людей;
- з кожною конкретною людиною стається саме те, що має статися саме з нею, і не більше того;
- у будь-якій і кожній конкретній ситуації людина опиняється не випадково й не просто так, а з метою розв'язання певного життєвого завдання, хоча зрозуміти це завдання в більшості випадків украй складно.

Найбільш слабким з усіх можливих видів захисту є схильність бачити джерело всіх своїх лих і нещасть в інших людях або в обставинах, що не залежать від певної особи.